

LEGAL REGIME OF PUBLIC INSTITUTIONS RELATING TO COUNTY ROAD ADMINISTRATIONS

PRAVNI REŽIM JAVNIH USTANOVA S OSVRTOM NA ŽUPANIJSKE UPRAVE ZA CESTE

MARINAC, Antun; VULIC, Zrinka & URSIC, Daliborka

Abstract: *Cilj rada je analizirati pravni režim javnih ustanova kao pravnih osoba te među njima sagledati županijske uprave za ceste. U sklopu pravnog režima javnih ustanova polazi se od analize pravne osnove za njihov rad (lex generalis i lex specialis), zakonskog definiranja i određivanja njihovih bitnih elemenata preko osnivanja, unutaršnjeg ustrojstva, djelatnosti i javnih ovlasti do nadzora nad zakonitošću njihova djelovanja. Nakon općenite analize javnih ustanova razmatra se i analizira položaj i uloga županijskih uprava za ceste. Prije zaključnih razmatranja sagledava se sudska praksa vezana za javne ustanove, odnosno županijske uprave za ceste, uključujući stavove Ustavnog suda i upravnih sudova.*

Key words: *ustanove, pravni režim ustanova, županijske uprave za ceste*

Sažetak: *The aim of the paper is to analyze the legal regime of public institutions as legal entities and to examine county road administrations among them. Within the legal regime of public institutions the starting point is to analyze the legal basis for their work (lex generalis and lex specialis), legal definition and determination of their essential elements starting with the establishment, internal organization, activities, and public authorities, to the supervision of the legality of their activities. Following the general analysis of public institutions, the position and role of the county road administrations is reviewed and analyzed. Prior to concluding considerations, judicial practice relating to the public institutions and county road administrations is reviewed, including the views of the Constitutional Court and administrative courts.*

Ključne riječi: *institutions, legal regime of institutions, county road administrations*

Authors' data: Antun, **Marinac**, M.Sc., Senior Lecturer, Polytechnic in Požega; Zrinka, **Vulić**, LLB, Županijska uprava za ceste Požeško-slavonske županije Matije Gupca 6, Požega, zrinka.vulic@gmail.com; Daliborka, **Uršić**, LLB., Polytechnic in Požega

1. Uvod

Među javnim ustanovama mogu se navesti: osnovne škole, srednje škole, vrtići, fakulteti, bolnice, centri za socijalnu skrb, domovi za starije osobe, agencije, županijske uprave za ceste kao ustanove koje upravljaju, grade, rekonstruiraju i održavaju županijske i lokalne ceste itd. Veleučilište u Požegi također predstavlja konkretan primjer javne ustanove koje je na temelju članka 1., stavka 1. Uredbe o osnivanju Veleučilišta u Požegi određeno kao javna ustanova [11].

Po pitanju donošenja akata, donositelji upravnih akata, u prvom redu mogu biti tijela državne uprave. No, to mogu biti i neke strukture izvan državne uprave koje imaju javne ovlasti te mogu djelovati u upravnim stvarima, donoseći upravne akte. Upravo, ustanove predstavljaju jedan od konkretnih primjera donošenja upravnih akata izvan djelokruga državne uprave. Stoga je za područje upravnog prava, osobito važna zakonska odredba kojom je propisano kako se „Javnoj ustanovi koju osniva Republika Hrvatska mogu zakonom povjeriti poslovi državne uprave u jednom ili više upravnih područja, sukladno zakonu kojemu se uređuje sustav državne uprave, čime javna ustanova stječe svojstvo pravne osobe s javnim ovlastima, u smislu toga zakona“ [13]. Osim toga, Zakonom je propisano kako „Javnu ustanovu koju osniva jedinica lokalne i područne /regionalne samouprave, u okviru svoga samoupravnog djelokruga može se aktom o osnivanju ovlastiti za obavljanje određenih poslova iz samoupravnog djelokruga spomenute jedinice, sukladno zakonu kojim se uređuje lokalna i područna /regionalna samouprava [13]. Iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi kako javna ustanova može obavljati poslove državne uprave, odnosno poslove iz samoupravnog djelokruga jedinica lokalne i područne /regionalne samouprave. Iz ovih zakonskih odredbi proizlazi kako javne ustanove svoje poslove obavljaju na temelju upravnih akata koje donose kao nositelj javnih ovlasti, a oni će po svojoj pravnoj snazi biti izjednačeni s aktima državne uprave, odnosno lokalne i područne /regionalne samouprave.

Od metodologije istraživanja, u radu će se koristiti sljedeće metode: normativna metoda, sekundarna istraživanja, povijesna i statistička metoda te metoda analize.

2. Pravna osnova za rad ustanova

Statistički gledano, Registar ustanova i izvanproračunskih fondova daje prikaz preko 1800 javnih ustanova u Republici Hrvatskoj koji se temelji se na podacima dobivenim od nadležnih državnih tijela te jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave [10]. Metodologija statističkog pristupa ima određene prednosti. Među prednostima, posebno se može navesti, što na jednom mjestu postoji popis svih javnih ustanova sa potrebnim adresama i OIB-ima.

Zakon o ustanovama daje temeljnu pravnu osnovu za rad ustanova koji ima karakter općeg zakona (*lex generalis*). Navedeni Zakon, na generalni način utvrđuje pravni režim ustanova, neovisno o prirodi djelatnosti koju obavljaju. Uz njega postoji i niz

drugih zakona (*lex specialis*) koji predviđaju pojedine posebne vrste ustanova, uređujući na poseban način njihov pravni režim. Primjena tih posebnih propisa na ustanove u odgovarajućim područjima je primarna. Na sva pitanja koja nisu uređena posebnim propisom primjenjuju se norme generalnog Zakona.

2.1. Definiranje ustanove i određivanje bitnih elemenata

Ustanova je definirana Zakonom o ustanovama, kao „pravna osoba čije se osnivanje i ustrojstvo uređuje tim Zakonom, a osniva se za trajno obavljanje djelatnosti od javnog interesa sukladno posebnom zakonu“. S obzirom da ustanove obavljaju djelatnosti od javnog interesa, te djelatnosti se pretežito odnose na: odgoj i obrazovanje, znanost, kulturu, informiranje, šport, tjelesnu kulturu, tehničku kulturu, skrb o djeci, zdravstvo, socijalnu skrb, skrb o invalidima kao i druge djelatnosti, ukoliko se ne obavljaju radi stjecanja dobiti.

Osim zakonske postoje i autorske definicije. Tako npr. Ivo Borković naglašava kako se o ustanovama u pravnoj teoriji može govoriti na različite načine. No, suština pojmovnog određenja ustanove prema spomenutom autoru je u tome što ustanova kao institucija ima svoja dva izraza: organizacijski i sadržajni (funkcionalni). Organizacijski izraz prema njemu očituje se u organizacijskom obliku koji se formira za ostvarenje sadržaja funkcije za koju se ustanova osniva. S druge strane, sadržajni izraz pokazuje ukupnost djelatnosti koje ustanova preko ustrojenog organizacijskog oblika ostvaruje [2].

Bitni elementi ustanova određeni su Zakonom o ustanovama, kako slijedi:

- ustanova je pravna osoba (članak 1., stavak 1.),
- osniva se za trajno obavljanje djelatnosti od javnog interesa (članak 1., stavak 2.),
- samostalnost ustanove u obavljanju svoje djelatnosti (članak 3., stavak 1.),
- u pravnom prometu stječe prava i preuzima obveze (članak 4., stavak 1.) te
- u pravilu se ne osniva za obavljanje djelatnosti radi stjecanja dobiti, ali ako je ipak ostvari upotrebljava je za obavljanje i razvoj svoje djelatnosti (članak 57., stavak 2.).

2.2. Osnivanje

U skladu sa Zakonom o ustanovama, ustanova se osniva aktom o osnivanju koga donosi osnivač koji može biti:

- Republika Hrvatska - zakonom ili uredbom te rješenjem ministarstva,
- jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave u okviru svoga samoupravnog djelokruga - odlukom te
- druga pravna ili fizička osoba, ako je to posebnim zakonom izrijekom dopušteno - odlukom o osnivanju (članak 7. i 12.).

2.3. *Unutarnje ustrojstvo i tijela*

Vežano za unutarnje ustrojstvo i tijela ustanova, Zakon o ustanovama je ovo pitanje regulirao u Glavi V. (članci 34.-52.), a detalji za svaku ustanovu posebno se reguliraju statutom i aktom o osnivanju, kao općim aktima ustanove.

Upravno vijeće ili drugo kolegijalno tijelo upravlja Ustanovom. U nadležnosti upravno vijeća je donošenje programa rada i razvoja ustanove, nadziranje njihovog izvršavanja, odlučivanja o financijskom planu i godišnjem obračunu, predlaganje osnivaču promjene djelatnosti, davanje osnivaču i ravnatelju ustanove prijedloga i mišljenja o pojedinim pitanjima te donošenje odluke i obavljanja drugih poslova određenih zakonom, aktom o osnivanju i statutom ustanove.

Ravnatelj je voditelj ustanove kojega imenuje i razrješava upravno vijeće. Bez posebne ovlasti upravnog vijeća ili osnivača ustanove, odnosno tijela kojeg je osnivač odredio, ravnatelj ne može nastupati kao druga ugovorna strana i s ustanovom sklapati ugovore u svoje ime i za svoj račun, u svoje ime a za račun drugih osoba, ili u ime i za račun drugih osoba. On, u skladu sa zakonom može dati punomoć drugoj osobi da zastupa ustanovu u pravnom prometu. Tu punomoć može dati samo u granicama svojih ovlasti a daje se sukladno odredbama zakona kojim se uređuju obvezni odnosi. Osobe koje ispunjavaju uvjete određene zakonom, aktom o osnivanju ili statutom ustanove, mogu se na temelju javnog natječaja imenovati za ravnatelja ustanove. Njegova nadležnost usmjerena je na organiziranje i vođenje rada i poslovanja ustanove, predstavljanje i zastupanje ustanova, poduzimanje svih pravnih radnji u ime i za račun ustanove, zastupanje ustanova u svim postupcima pred sudovima, upravnim i drugim državnim tijelima te pravnim osobama s javnim ovlastima. Ravnatelj je odgovoran za zakonitost rada ustanove.

Stručni voditelj vodi stručni rad ustanove. Imenuje ga i razrješava upravno vijeće ustanove po prethodno pribavljenom mišljenju stručnog vijeća.

Stručno vijeće predstavlja kolegijalno stručno tijelo ustanove. Nadležnosti stručnog vijeća utvrđuju se zakonom, aktom o osnivanju i statutom ustanove, a odnose se na raspravljanje i odlučivanje o stručnim pitanjima rada ustanove, davanje mišljenja i prijedloga upravnom vijeću, ravnatelju i stručnom voditelju u svezi organizacije rada i uvjeta za razvitak djelatnosti, te drugih poslova određenih zakonom, aktom o osnivanju i statutom ustanove.

Osim prethodno navedenih tijela, ustanove mogu imati i druge nadzorne, stručna i savjetodavna tijela. Sastav, način osnivanja, djelokrug i nadležnost tih tijela utvrđuju se statutima ustanova, u skladu sa zakonom i aktima o osnivanju ustanova.

2.4. *Djelatnosti i javne ovlasti*

Člankom 3., stavkom 2. određeno je da ustanova obavlja djelatnost radi koje je osnovana pod uvjetima i na način određen zakonom, na zakonu utemeljenom propisu, aktom o osnivanju, statutom i drugim općim aktom ustanove te sukladno suvremenim znanstvenim postignućima i pravilima struke.

Nadalje, u skladu s člancima 29.-33. Zakon o ustanovama, djelatnost ustanova se određuje aktom o osnivanju i upisuje se u sudski registar. Pored osnovne, ustanove mogu obavljati i sporedne djelatnosti.

Djelatnost ustanova se može i promijeniti, a odluku o promjeni djelatnosti donosi upravno vijeće ustanove, uz prethodnu suglasnost osnivača.

S obavljanjem svoje djelatnosti, ustanova može početi tek po upisu u sudski registar ustanova i nakon pribavljanja konačnog rješenja od nadležnog državnog tijela uprave, tijela lokalne i područne (regionalne) samouprave ili pravne osobe s javnim ovlastima kojim se utvrđuje da su ispunjeni svi tehnički, zdravstveni, ekološki i drugi uvjeti propisani za obavljanje te djelatnosti.

Ako se pak ustanova osniva radi obavljanja poslova državne uprave, akt o osnivanju obvezno mora sadržavati naznaku djelatnosti koje se obavljaju kao javna ovlast.

Ukoliko Zakonom o ustanovama i drugim zakonom nije drugačije određeno, u pravilu na obavljanje djelatnost ustanove primjenjuju se propisi o djelatnosti trgovačkih društava

2.5. Akti ustanove

Ustanova ima statut i druge opće akte sukladno zakonu, aktu o osnivanju i statutu ustanove koji su određeni člancima 53. do 56. Zakona o ustanovama. Statutom, kao temeljnim aktom ustanove, sukladno određenom zakonu i aktu o osnivanju ustanove utvrđuje ustrojstvo, ovlasti i način odlučivanja pojedinih tijela te uređuju druga pitanja od značenja za obavljanje djelatnosti i poslovanje ustanove. Upravno vijeće nadležno je za donošenje Statuta ustanove, uz prethodnu suglasnost osnivača ustanove ako zakonom ili aktom o osnivanju nije drugačije određeno. U nadležnosti upravnog vijeća je donošenje i drugih općih akata ustanova, ako zakonom ili statutom ustanove nije propisano da ih donosi ravnatelj ili stručno vijeće. Navedeni opći akti ustanova mogu stupiti na snagu najranije dan nakon dana objave na oglasnoj ploči određene ustanove, odnosno u službenom ili drugom glasilu ako je takav način objavljivanja općih akata ustanove određen zakonom, aktom o osnivanju ili statutom ustanove.

Ovi akti ne mogu imati povratno djelovanje.

Akte o osnivanju, statut i drugi opći akti kojima se uređuje rad ustanove u obavljanju djelatnosti ili dijela djelatnosti koji se smatra javnom službom, javna ustanova dužna je učiniti na pogodan način transparentnima, odnosno dostupnim javnosti.

2.6. Nadzor nad radom ustanova

Nadzor nad radom ustanova reguliran je Zakon o ustanovama (članci 64.-68.) prema kojemu nadzor nad zakonitošću rada i općih akata ustanove obavlja tijelo državne uprave, u čijem je djelokrugu djelatnost ustanove. Obično je to ministarstvo, u čijem je djelokrugu nadzor nad obavljanjem djelatnosti za koju je osnovana javna ustanova.

Nadzor nad financijskim poslovanjem obavlja nadležno tijelo državne uprave, odnosno pravna osoba s javnim ovlastima. Stručno tijelo određeno zakonom zaduženo je za obavljanje nadzora nad stručnim nazorom ustanove.

3. Povezanost javnih ustanova i javnih službi

Polazeći od uske veze ustanova s javnim službama, Bakota i Romić naglašavaju kako znatan broj djelatnosti koje su neophodne za kvalitetan život, a ubrajaju se u javne službe organiziraju se kroz organizacijski oblik ustanova [1].

Javne službe pokrivaju širok krug djelatnosti (od poštanskih djelatnosti, opskrbe vodom do zdravstvenih i socijalnih djelatnosti...). Njihova važnost je od velikog značaja za svakodnevni život građana. Posebno je važna uloga i velika sloboda odlučivanja tijela od lokalne do nacionalne razine „u osiguranju, naručivanju i organiziranju ovih mjera u najvećoj mogućoj mjeri povezanih s potrebama korisnika. Od posebnog značaja je važnost uloge i velike sloboda odlučivanja tijela od lokalne do nacionalne razine „u osiguranju, naručivanju i organiziranju ovih aktivnosti u najvećoj mogućoj mjeri povezanih s potrebama korisnika“ [7].

U primarnom pravnom sustavu Europske unije, javne službe podrazumijevaju usluge od općeg gospodarskog značaja. U tom kontekstu članak 14. Ugovora o funkcioniranju Europske unije određeno je kako su „Europska unija i države članice dužne, u okviru svojih ovlasti i u okviru opsega primjene Ugovora, brinuti se da se takve usluge odvijaju na temelju načela i uvjeta, osobito gospodarskih i financijskih, koji im omogućuju ispunjavanje njihovih zadaća“. Ujedno ovaj članak „obvezuje Europski parlament i Vijeće da uredbama i sukladno redovnom zakonodavnom postupku utvrđuju ta načela i postavljaju uvjete, ne dovodeći pritom u pitanje nadležnost država članica te u skladu s Ugovorima, omogućavaju i osiguravaju ostvarivanje i financiranja tih usluga“ [4]. Osim toga, Povelja Europske unije o temeljnim pravima, u članku 36. također priznaje i zagovara pristup javnim službama, odnosno službama od općeg gospodarskog interesa, uvažavajući kako su one uređene nacionalnim zakonodavstvima tako i u skladu s Ugovorima Europske unije [3]. Detaljniju razradu navedenih usluga razrađuje „Direktiva 2006/123/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu“, u svom članku 1. kojim je posebice određeno „kako ukidanje zapreka razvoju uslužnih djelatnosti između država članica ima ključnu važnost za jačanje integracije naroda Europe te promicanje ravnomjernog i održivog gospodarskog i socijalnog napretka“ [5].

U hrvatskoj pravnoj praksi, određivanje pojma javne ustanove na temelju formalnog pojma javne službe zastupano je još od Ive Krbeke. Prema ovome autoru „za pojam javne ustanove odlučan je formalni moment javne službe, odnosno mora sama ustanova imati značaj javnopravnog tijela - samostalna ustanova ili je ona samo instrument nekog javnog tijela - nesamostalna ustanova“ [6].

4. Položaj i uloga županijskih uprava za ceste

Zakonom o cestama pobliže je određen položaj županijskih uprava za ceste. Prema njegovom članku 2., stavku 19. „Županijska uprava za ceste je definirana kao ustanova za upravljanje, građenje, rekonstrukciju i održavanje županijskih i lokalnih cesta“. Navedeni Zakon, u članku 83. određuje predmet njihovog poslovanja (obavljanje poslova u okviru svoje djelatnosti) koji je osobito usmjeren na: pripreme izrade stručnih podloga za četverogodišnje programe građenja i održavanja, obavljanja poslova građenja i rekonstrukcije, rješavanje imovinskopravnih odnosa, rekonstrukciju i održavanje te ostale poslove upravljanja, financiranja građenja, rekonstrukcije i održavanja, praćenje prometnog opterećenja i prometnih tokova te ostale djelatnosti sadržane u osnivačkom aktu koji se odnose na županijske i lokalne ceste [12].

Danas na području Republike Hrvatske djeluje 20 županijskih uprava za ceste. Riječ je o javnim cestama koje povezuju sjedišta županija s gradovima i općinskim sjedištima. One povezuju sjedišta gradova i općina međusobno, preko kojih se ostvaruje veza grada ili gradskih dijelova s državnim cestama, a koje su razvrstane kao županijske ceste, dok su lokalne ceste javne ceste koje povezuju sjedište grada, odnosno općine s naseljima s više od 50 stanovnika unutar grada ili općine, ceste u urbanom području koje povezuju gradske četvrti sa županijskim cestama, ceste koje povezuju susjedne gradske četvrti međusobno, a koje su razvrstane kao lokalne ceste. Izvori financiranja županijskih uprava za ceste određuju se zakonom, aktom o osnivanju i drugim propisima. Oni se navode u njihovim statutima, a neki od izvora sredstava za financiranje županijskih uprava za ceste mogu biti: godišnja naknada za uporabu javnih cesta, koja se plaća pri registraciji motornih i priključnih vozila, naknada za izvanredni prijevoz, naknade od koncesija i dr.

Nadzor nad županijskim upravama za ceste provodi nadležno ministarstvo, inspeksijske službe te nadležna tijela osnivača, sukladno zakonskim i drugim propisima. On se obavlja po postupku koji je određen za tijelo koje provodi nadzor.

5. Sudska praksa

U skladu s člankom 4. Zakona o ustanovama, „ustanova može biti strankom u postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima“. Osim toga, člankom 66. propisano je „Ukoliko ustanova, čiji je osnivač druga pravna ili fizička osoba, odnosno čiji su jedini osnivači druge pravne i/ili fizičke osobe, protuzakonitim obavljanjem svoje djelatnosti ili drugim postupanjem ugrožava pravni poredak Republike Hrvatske, imovinu veće vrijednosti ili živote, sigurnost ili zdravlje stanovništva, tijelo državne uprave obavijestit će o tome osnivača ustanove i istodobno podnijeti tužbu radi ukidanja ustanove“. U ovom slučaju „Nadležni trgovački sud postupuje sukladno propisima o ukidanju trgovačkog društva“.

U nastavku će se navesti dvije odluke Ustavnog suda.

Prema prvoj Odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-4016/2015 od 17. 12. 2019. g. usvojena je ustavna tužba, uz ukidanje rješenja Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, broj: Usž-682/15-2 od 16. srpnja 2015.g. Predmet je vraćen Viskom upravnom sudu na ponovno postupanje. Ustavni sud je odlučio kako je neodrživa pravna situacija u kojoj neizabrani kandidati u javnim ustanovama ne mogu osporavati izbor izabranog kandidata u postupcima zapošljavanja u javnoj službi te je to područje nadopunjeno nadležnošću upravnih sudova. Ustavni sud smatra kako protiv takvog postupanja javnih ustanova (donošenje odluke o odabiru kandidata s kojim će se sklopiti ugovor o radu) neizabrani kandidat ima pravo izjaviti prigovor [8]. U drugoj Odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: LI-1-585/1995 nije prihvaćen prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti odredaba članka 78., 79. i 81. tadašnjeg Zakona o ustanovama (NN 76/93, 29/97 i 47/99) [9].

6. Zaključak

Javne ustanove najčešće predstavljaju osnovni pravni oblik djelovanja negospodarskih javnih službi.

Usporedbom navedenih definicija ustanova u ovom radu, moguće je zaključiti kako se radi o pravnim osobama tj. ustanovama koje se osnivaju za trajno obavljanje određene djelatnosti i to onih koje čine bit tzv. društvenih djelatnosti.

Zakon o ustanovama, na opći način (*lex generalis*) utvrđuje pravni režim ustanova, bez obzira na prirodu djelatnosti koju obavljaju, ali uz njega su i drugi zakoni (*lex specialis*) koji predviđaju pojedine posebne vrste ustanova, uređujući na poseban način njihov pravni režim. Navedeni Zakon, pri tome regulira: definiranje ustanove i određivanje njihovih bitnih elemenata, osnivanje, unutarnje ustrojstvo tijela ustanove (upravno vijeće, ravnatelj, stručni voditelj i stručno vijeće), djelatnosti i javne ovlasti te akte ustanove i nadzor nad radom ustanove.

Pojam javne ustanove usko je vezan za pojam javne službe, pri čemu se u obzir uzima jednako formalni kao i materijalni pojam javne službe. Javne službe priznaje i Europska unija, u skladu s tim kakvo su uređene u nacionalnim zakonodavstvima.

Županijske uprave za ceste je predstavljaju ustanove za upravljanje, građenje, rekonstrukciju i održavanje županijskih i lokalnih cesta. *Navedene poslove, županijske uprave za ceste ne izvode izravno već ih ustupaju pravnoj ili fizičkoj osobi koja je registrirana, opremljena i specijalizirana za te poslove. Županijske uprave za ceste posluju samostalno, obavljajući svoju djelatnost sukladno zakonu, odluci o osnivanju, statutu i drugim općim aktima.* One su usmjerene na skrb o županijskim i lokalnim cestama.

S obzirom da mogu biti strankom u postupcima pred sudovima, javne ustanove, ponekad su predmetom sudske prakse. U tom kontekstu, u radu su prikazane i

određene odluke Ustavnog suda. Uz to, tijela državne uprave, u određenim okolnostima mogu podnijeti tužbu radi ukidanja ustanove.

Dobro koncipiran pravni režim javnih ustanova, osobito je važan za postizanje njihovih boljih i efikasnijih rezultata.

7. Literatura

- [1] Bakota, B., Romić, D. (2013) *Organizacija i metode rada u upravi*, Veleučilište Lavoslav Ružička u Vukovaru i Pravni Fakultet Osijek, Vukovar
- [2] Borković, I. (2002) *Upravno pravo*, VII. Izmijenjeno i dopunjeno izdanje, Zagreb, Narodne novine d.d.
- [3] Charter of Fundamental Rights of the European Union (2016 / C 202/02), Official Journal of the European Union, C 202/390, 07.06.2016.
- [4] Consolidated versions of the Treaty on European Union and the Treaty on the Functioning, Official Journal of the European Union C 202/47, 7.6.2016.
- [5] Directive 2006/123/EC of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 on services in the internal market, Official Journal of the European Union, L 376/36“.
- [6] Krbek, I. (1960) *Pravo javne uprave FNRJ*, Zagreb
- [7] Marinac, A. (2013) *Značaj usluga od općeg interesa u promicanju teritorijalne kohezije EU*, Zbornik radova treće Međunarodne konferencija razvoj javne uprave, Veleučilište Lavoslav Ružička u Vukovaru, Vukovar, str. 554-565.
- [8] Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-4016/2015 od 17. 12. 2019.g.
- [9] Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: LI-1-585/1995 od 6. lipnja 2000. g.
- [10] Registar ustanova i izvanproračunskih fondova, Dostupno na: <https://www.sukobinteresa.hr/hr/registar-ustanova-i-izvanproracunskih-fondova> (19-05- 2020)
- [11] Uredba o osnivanju Veleučilišta u Požegi (NN 75/98)
- [12] Zakon o cestama (NN 84/11, 22/13, 54/13, 148/13, 92/14 i 110/19)
- [13] Zakon o ustanovama (NN 76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19)

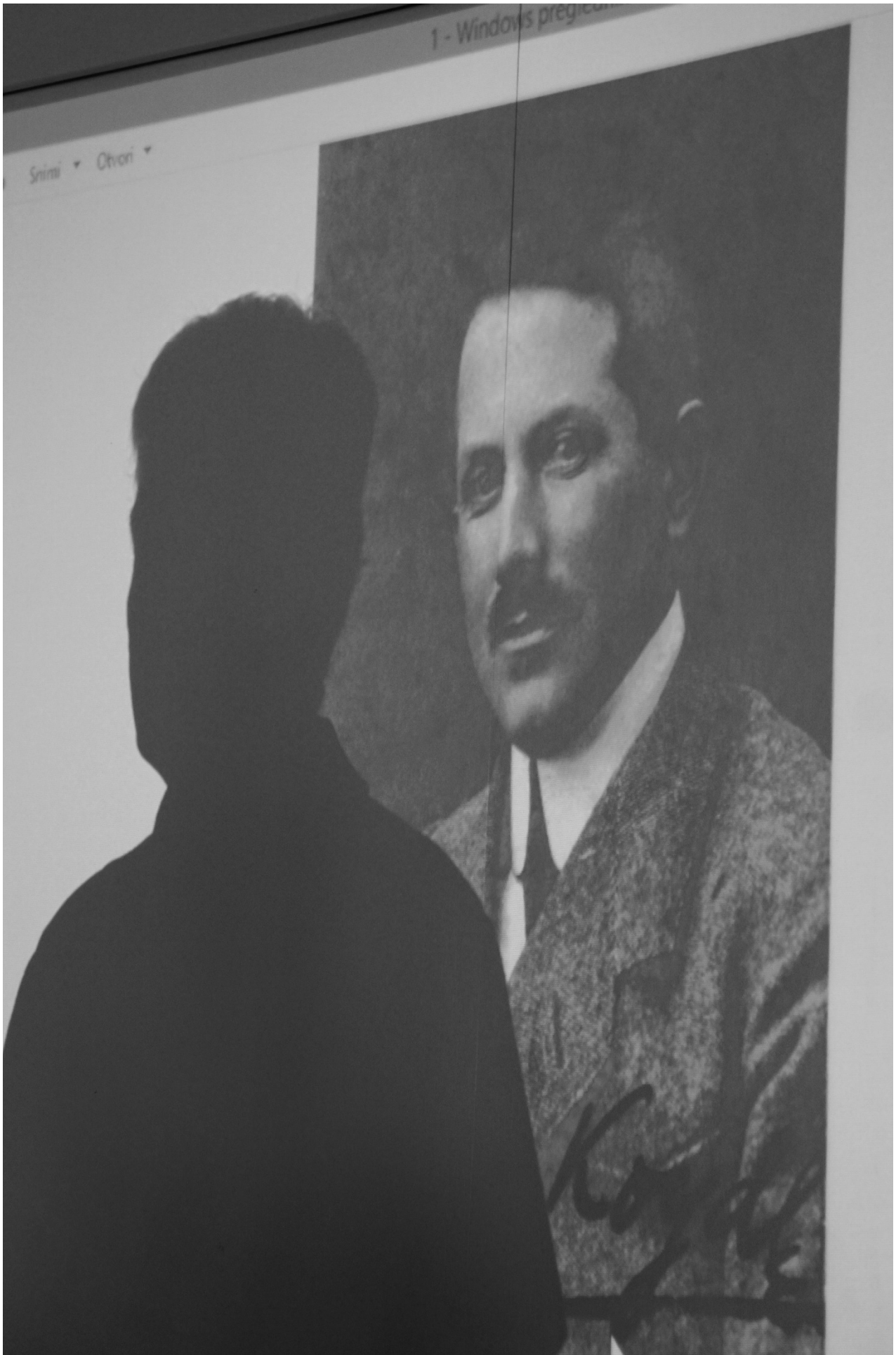

Photo 042. Sjena / Shadow